

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XIII. Consideratione periculorum omnis animæ, quæ in Adam moritur,
orat pro matre, idemque ab aliis fieri rogat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

nos fleverat, ut oculis tuis viverem : non irideat, sed potius, si est grandi caritate, pro peccatis meis fleat ipse ad te, patrem omnium fratrum Christi tui.

V S V S.

1. Non defenda est mors justorum, pretiosa in conspectu Domini, quia nec misere moriuntur, Beati enim sunt, qui in Domino moriuntur, nec omnino moriuntur, sed meliore sui patre superstites, vitam deteriolem cum meliore commutant.
2. Audi hæretice oblatum sacrificium pretii nostri, nimirum Missæ, pro anima S. Monicæ, & Catholicos fuisse S. Augustinum, & Matrem ejus, item Alipium intellige.
3. Quanta sit consuetudinis violentia, expertus est S. D. in hoc ipso mœrore, qui reluctanlem licet animum ejus fregit; quamvis nec tam immoderatus, nec tam diuturnus fuerit hic dolor, quam ille, quo de morte amici se doluisse, seu potius insaniisse supra confessus est. lib. 4.
4. Indulgendum est aliquid naturæ in tam gravi luctu, quamvis moderanda sit fræno voluntatis divinæ, & conditionis humanæ. Morimur quia Deus vult, & natura jubet. S. Bernardus ingentem quoque dolorem ex morte fratris percepit. Serm. 26 in Cant.

C A P. XIII.

Consideratione periculorum omnis animæ, qua in Adam moritur, orat pro matre, idemque ab aliis fieri rogat.

1. **E** Go autem jam sanato corde ab illo vulnere, in quo poterat redargui carnalis affectus, fundo tibi Deus noster pro illa famula tua longe aliud lachrymarum genus, quod manat de concusso spiritu, consideratione periculorum omnis animæ, quæ in Adam moritur. Quamquam illa in 1 Cor. 15. P 7 Chri- 27.

Christo vivificata, etiam nondū à carne resoluta, sic vixerat, ut lauderetur nomen tuum infide moribusque ejus. Non tamen audeo dicere, ex quo eam per baptismum regenerasti, nullum verbum exisse ab ore ejus contra præceptum tuum. Et dictum est à veritate, filio tuo, *Siquis dixerit fratri suo fatue, veus erit gehenna ignis.* Et vix etiam laudabili vitæ hominum, si remota misericordia discutias eam. Quia vero non exquiris delicta vehementer, fiducialiter speramus aliquem apud te locum invenire indulgentiæ. Quisquis autem tibi enumerat vera merita sua, quid tibi enumerat, nisi munera tua? O si cognoscant se omnes homines, & qui gloriantur, in Domino glorientur!

1 Cor. 10.
17.

2. Ego itaque laus mea & vita mea, Deus cordis mei! sepositis paulisper bonis ejus actibus, pro quibus tibi gaudens gratias ago, nunc pro peccatis matris meæ deprecor te: exaudi me per medicinam vulnerum nostrorum, quæ pependit in ligno, & sedens ad dexteram tuam, te interpellat pro nobis. Scio misericorditer operatam, & ex corde dimisisse debita debitoribus suis, dimitte illi & tu debita sua. Si qua etiam contraxit per tot annos, post aquam salutis, dimitte. Domine, dimitte obsecro: ne intres cum ea in judicium. Superexaltet misericordia judicium, quoniam eloquia tua vera sunt, & promisisti misericordiam misericordibus. Quod ut essent, tu dedisti eis, qui misereberis, cui misertus eris, & misericordiam præstabis, cui misericors fueris. Et credo jam feceris, quod te rogo, sed voluntaria oris mei approba Domine.

Psal. 118.
108.

3. Namque illa imminente die resolutio-

tio-

tionis suæ, non cogitavit suum corpus sum-
 tuose contegi, aut condiri aromatibus, aut
 monumentum electum concupivit, aut cu-
 ravit sepulchrum patrium. Non ista manda-
 vit nobis, sed tantummodo memoriam sui,
 ad altare tuum fieri desideravit, cui, nullius
 diei prætermissione, servierat, unde sciret
 dispensari victimam sanctam, qua *deletum est* Col. 2. 14.
chirographum, quod erat contrarium nobis, qua tri-
 umphatus est hostis, computans delicta no-
 stra, & quærens quid objiciat, & nihil in-
 veniens in illo, in quo vincimus. Quis ei
 refundet innocentem sanguinem? Quis ei
 restituet pretium, quo nos emit, ut nos of-
 ferat ei, ad cujus pretii nostri sacramentum,
 ligavit ancilla tua, animam suam vinculo
 fidei?

4. Nemo à protectione tua dirumpat
 eam. Non se interponat, nec vi, nec infi-
 diis, leo & draco. Neque enim responde-
 bit illa nihil se debere, ne convincatur &
 obtineatur ab accusatore callido. Sed re-
 spondebit dimissa debita sua ab eo, cui ne-
 mo reddet, quod pro nobis non debens, red-
 didit. Sit ergo in pace cum viro, ante quem
 nulli, & post quem nulli, nupta est. Cui ser-
 vivit, fructum tibi afferens cum toleran-
 tia, ut eum quoque lucraretur tibi. Et in-
 spira Domine Deus meus, inspira servis tuis,
 fratribus meis, filiis tuis, dominis meis,
 quibus & voce, & corde, & literis servio:
 ut quotquot hæc legerint, meminerint ad
 altare tuum Monicae famulae tuæ, cum Pa-
 tricio quondam ejus conjugè, per quo-
 rum carnem introduxisti me in hanc vi-
 tam, quemadmodum nescio. Meminerint
 cum

cum affectu pio parentum meorum in hac luce transitoria, & fratrum meorum sub te patre, in matre catholica, & civium meorum in æterna Ierusalem, cui suspirat peregrinatio populi tui, ab exitu usque ad reditum: ut quod à me illa poposcit extremum, uberiorius ei præstetur in multorum orationibus, tam per confessiones, quam per orationes meas.

V S V S.

1. Docet S.D. quemvis sibi & aliis timere debere in morte; nemo enim securus est misericordiæ & veniæ. Væ etiam iis, qui iusti habentur, nisi misericordiæ patrociniū suscipiat.
2. Humilitatis hoc fundamentum est, *merita hominum nil esse, nisi Dei munera*, in quo solo gloriantur.
3. Oratio pro defunctis in veteri Ecclesia, fuit in pretio & usu. Qui eam oderunt, non sunt veteris Ecclesiæ hæredes, sed rebelles ac hostes.

LIBER